

РЕШЕНИЕ

№ 3254

гр. София, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 10.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3840** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане] в С., ЛНЧ [ЕГН], с карта на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК], издадена от Република България, срещу решение № 6225/29.03.2023 г. на заместник-председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ – МС) в частта, в която, на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 и чл. 34, ал. 1 и 2 от ЗУБ, му е отказано да се събере на територията на Република България със своята майка Ф. А. М., гражданин на С..

В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен - издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че административният орган в нарушение чл.35 и 36 от АПК, не е изяснил всички факти от значение за случая. Моли отказът да бъде отменен, а преписката – върната за ново разглеждане и произнасяне по молбата за събиране с майката на жалбоподателя. С жалбата и в съдебно заседание са представени писмени доказателства.

Ответникът, заместник-председателят на ДАБ - МС, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание моли съда да отхвърли жалбата, като твърди, че административният акт е бил законосъобразен към момента на издаването му.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото

доказателства, намира за установено следното:

На 17.08.2022 г. с молба рег. № УП20249/17.08.2022 г., М. А. Х., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с карта на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК], издадена от Република България, е поискал от председателя на ДАБ-МС да му бъде разрешено да се събере със семейството си на територията на Република България, след като е получил вече хуманитарен статут в Република България (с решение № 6546/15.06.2022г). В молбата е посочил, че семейството му се състои от съпругата му, трите му деца и майка му, която е вдовица, сама е и няма кой да се грижи за нея.

Към молбата са приложени: копие на карта на чужденец с хуманитарен статут, издадена от Република България; копие на удостоверение за постоянен адрес; копие от свидетелство за сключен брак; копие от семеен регистър на сирийските граждани; копие от смъртен акт на бащата на жалбоподателя; копие на турски регистрационни карти на съпругата и трите им деца, както и на негов родител - майка.

От проведеното с жалбоподателя интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП20249/10.10.2022 г., се установява, че майка му, [дата на раждане], е вдовица от около 7 години. Живее със съпругата му и децата му в [населено място], Турция. страда от диабет от 13 години, приема лекарства и често вдига висока кръвна захар. Докато пребивават в И. той се грижи за тях. Заявява, че в България живее под наем в [населено място] заедно с брат си и работи като мебелист.

Въз основа на събраните доказателства е издадено Решение № 6225/29.03.2023 г. на заместник – председателя на ДАБ-МС, с което молбата е уважена частично, като е разрешено на М. А. Х. да се събере на територията на Република България със съпругата си и техните деца и му е отказано да се събере на територията на Република България със своята майка Ф. А. М..

В решението е прието, че майката на молителя има добри условия за живот в [населено място], живее легално и може да се ползва от навременни и адекватни медицински грижи там. Посочено е, че жалбоподателят не е представил нито един медицински документ, удостоверяващ здравословното състояние на майка му, поради което е прието, че представените устни и писмени доказателства не удостоверяват по убедителен начин, че майка му не може да се грижи сама за себе си поради напреднала възраст и тежки заболявания и се налага да живее в едно домакинство със сина си.

Не се спори, а и се установява от представените копия на паспорти, турски регистрационни карти, както и документ издаден от Сирийската арабска република, Министерство на вътрешните работи с № 32154584 (в превод на български език - л. 57 и сл. по делото) наличието на семейна връзка между жалбоподателя и Ф. А. М. (син и майка).

С депозираната жалба срещу решение № 6225/29.03.2023 г., издадено от заместник – председател на ДАБ-МС, са представени писмени доказателства с превод на български език: 2 бр. медицински становища на лекар с печат на Сирийски лекарски синдикат (л. 12 - 15 по делото). Според тях, г-жа Ф. А. М. страда от няколко заболявания и се нуждае от непрекъснато проследяване, наблюдение и грижи, тъй като е с висока кръвна захар, нуждае се от инсулин, има и високо кръвно налягане, и епилепсия. Посочено е, че тя се счита за критичен случай, поради страх от получаване на инсулт, нуждае се от непрекъснати и постоянни грижи, проследяване и медицински и терапевтични грижи. Страда от смесен захарен диабет с диабетно стъпало, съдови увреждания и хипертонична церебрална кардиомиопатия. Нуждае се

от медицински грижи от придружител с периодично наблюдение на диабета и налягането.

С административната преписка по делото от страна на ответника е представена и административната преписка за предоставения хуманитарен статут на М. А. Х..

Жалбоподателят в хода на съдебното производство пред настоящата съдебна инстанция дава обяснения, че по време на интервюто не му било разяснено, че трябва да представи документи удостоверяващи здравословното състояние на майка му. Заявява, че с приложените към жалбата документи се е снабдил от [населено място], Турция, чрез съдействието на негов приятел, който ги е изпратил за заверка в С.. Допълва, че майка му се нуждае от постоянен придружител и като излезе на улицата, не знае как да се прибере.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен орган - заместник-председател на ДАБ, на който съобразно предвидената в нормата на чл. 52 от ЗУБ (изм. ДВ бр. 89 от 2020 г.) възможност председателят на ДАБ надлежно е делегирал правомощията си по чл. 48, ал. 1, т. 1 - т. 4 от ЗУБ с представената по делото заповед № 03-15/03.05.2022 г. на председателя на ДАБ - МС (л. 27). Административният акт е издаден в предвидената в закона писмена форма и съдържа фактически и правни основания за издаването му.

Съдът констатира, че при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до неговата незаконосъобразност.

Съгласно чл. 34, ал.1 от ЗУБ, чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната. Според ал. 2 на чл. 34 от ЗУБ, председателят на Държавната агенция за бежанците дава разрешение за събиране на семейството, като в чл. 3 на чл. 34 от ЗУБ са предвидени хипотезите, при които председателят на Държавната агенция за бежанците отказва разрешение: 1. когато по отношение на някой от членовете на семейството са налице обстоятелства по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; 2. по отношение на друг съпруг - в случай на многобрачие, когато чужденецът вече има съпруг в Република България.

В случая отказът е постановен, тъй като е прието, че майката на жалбоподателя не е част от семейството му.

Според легалната дефиниция, дадена в т.3, §1 от ДР на ЗУБ "Членове на семейството" са: съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца; навършилите пълнолетие, невстъпили в брак деца, които не са в състояние да осигурят сами издръжката си поради сериозни здравословни причини; родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца; родителите, настойникът или попечителят на непълнолетното, невстъпило в брак лице, на което е предоставена международна закрила.

Следователно, за да бъде разрешено на М. А. Х. да се събере с майка си, съгласно разпоредбата на чл. 34, ал.1 вр с т.3 на §1 от ДР на ЗУБ, следва да се установи, че тя не е в състояние сама да се грижи за себе си поради напреднала възраст или тежко

заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца.

Не е спорно, че тя живее със семейството на жалбоподателя в И.. Неизяснено е останало обстоятелството дали заболяванията ѝ позволяват да се грижи сама за себе си и дали се налага да живее в едно домакинство във вина си.

С чл. 35 АПК е въведено изискването индивидуалният административен акт да се издаде след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, и обсъждане на обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Според чл. 36, ал. 1 и ал. 3 АПК доказателствата се събират служебно от административния орган, освен в предвидените в този кодекс или в специален закон случаи, като всички събрани доказателства се проверяват и преценяват. Спазването на посочените разпоредби е гаранция за законосъобразността на акта и ЗУБ не предвижда изключения от тяхното приложение. С оглед установеното по делото от фактическа страна и предмета на дължимата от органа проверка за наличието на предпоставките по чл. 34, ал. 1 във връзка с § 1, т. 3, б. "в" ДР на ЗУБ, настоящият съдебен състав счита, че органът е издал оспорваното решение без предварително да изясни всички обстоятелства, относими към подадената от чужденеца молба и от значение за преценката по основателността ѝ, при това без да му предостави възможност, като му укаже необходимостта от това, да представи допълнителни доказателства за изясняване на съдържащите се в преписката непълни сведения относно здравословното състояние на майка му и твърденията на молителя в проведеното интервю, че неговата майка е болна. По преписката не се установява да са му дадени указания за предоставяне на всички относими медицински документи, които се намират у него и които той би могъл евентуално да представи. Едва с оспореното решение се сочи, че такива не са представени (на стр. 3 от Решението) без да се конкретизира кои са относимите документи (такива са документи удостоверяващи кога е възникнало заболяването; колко пъти се е налагало да бъде прегледана Ф. А. М.; какви изследвания са били направени и какво е било предписаното лечение; документи като епикризи; резултати от изследвания и предписано лечение).

Доказателствата по делото и по-конкретно представените с жалбата до съда медицински документи и рецептите, представени в съдебното заседание от жалбоподателя сочат, че майка му страда от смесен захарен диабет с диабетно стъпало, съдови увреждания и хипертонична церебрална кардиомиопатия, епилепсия. Тези документи са издадени от медицинско лице, заверени са от Сирийския лекарски синдикат, представени са с превод на български език, съгласно изискването на чл. 14, ал.3 АПК, приети са като годно доказателствено средство и не са оспорени по реда на чл. 193 ГПК от ответника. В тях е посочено, че Ф. А. М. се нуждае от непрекъснати и постоянни грижи, проследяване и медицински терапевтични грижи.

От изложеното следва, че административният орган не е изпълнил задължението си да събере, включително служебно, всички необходими и допустими за установяване на това обстоятелство доказателства, в това число да даде възможност на чужденеца да представи обяснения и/или писмени доказателства, съдържащи по-подробна информация относно заболяването на майка му, точната ѝ поставена диагноза, като при необходимост се допита до вешо лице за изясняване валидността на представените от чужденеца сирийски документи и характера, и тежестта на соченото заболяване, а ако е необходимо - да изиска от компетентните сирийски органи допълнителни сведения и пояснения. Наред с това, преценката на доказателствата по

делото налага извода, че органът не е изяснил, (включително служебно, чрез събирането на допустимите по АПК доказателства) дали майката на чужденеца има и други деца, което обстоятелство е от значение за правилната преценка дали е втората задължителна предпоставка от легалната дефиниция на понятието "член на семейството", дадено в § 1, т. 3, б. "в" ДР на ЗУБ, а именно - дали в случая се налага майката на жалбоподателя да живее в едно домакинство именно с него.

Произнасянето на органа по подадената от М. А. Х. молба без да са изяснени правнозначимите факти и обстоятелства, необходими за извършването на проверка дали са предпоставките за нейното уважаване, сочи на съществен порок на акта по чл. 146, т. 3 АПК, който по изложените съображения се явява незаконосъобразен поради допуснато съществено нарушение на чл. 35 и чл. 36, ал. 1 и ал. 3 АПК, а оттам и на основните принципи в административното производство за истинност (чл. 7 АПК) и служебно събиране на доказателства (чл. 9, ал. 2 АПК). В този смисъл е и практиката на ВАС по аналогичен казус (Решение № 2460 от 8.03.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11400/2022 г., IV о).

За пълнота, с оглед твърдението на процесуалния представител на ответника, че актът е законосъобразен към момента на издаването му, следва да се отбележи, че издаването на акта без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая и да са събрани необходимите доказателства, не го прави законосъобразен към момента на издаването му, тъй като фактите, които административният орган е следвало да установи и за които не е събрал доказателства, са съществували към момента на издаване на акта. Това е довело до издаването на незаконосъобразен административен акт, постановен при нарушение на административнопроцесуалните правила, което е съществено, тъй като ако бе изяснил тези факти би могло да се стигне до постановяване на административен акт в друг смисъл.

Едва когато се предприемат всички необходими действия с оглед изясняване на фактите от значение за случая и се съберат всички необходими и относими доказателства, би могло да се стигне до извод дали майката на жалбоподателя не би могла сама да се грижи за себе си поради тежко заболяване и се налага да живее в едно домакинство със своя син – предпоставките на §1, т. 3, б. „в“ ДР на ЗУБ. Нормата предвижда кои лица, освен тези по б. „а“, могат да се приемат като „членове на семейството“. Именно преценка за наличието на предпоставките на §1, т. 3, б. „в“ ДР на ЗУБ следва да се извърши при разглеждане на молбата в частта относно майката на чужденеца, доколкото жалбоподателят се позовава на факти, включени в хипотезата на посочената норма.

По изложените съображения решението на заместник-председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет в обжалваната част следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката - изпратена на административния орган за ново произнасяне по подадената от жалбоподателя молба за събиране с майка му, съобразно дадените в горните мотиви задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Разноски в настоящето производство не се дължат, на основание чл.92 от ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 65 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане] в С., ЛНЧ [ЕГН], решение № 6225/29.03.2023 г. на заместник-председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, в частта с която му е отказано да се събере на територията на Република България със своята майка Ф. А. М., гражданин на С..

ВРЪЩА делото като преписка за ново произнасяне по молба вх. № УП20249/17.08.2022 г., подадена от М. А. Х. до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет за събиране с майка му Ф. А. М., при спазването на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: